

FOREST STEWARDSHIP COUNCIL, A.C.
AVENIDA HIDALGO 502, 68000 OAXACA, MEXICO

TEL:++ 52 951 46905, 63244

FAX & TEL:++ 52 951 62110

e-mail: fscoax@fscoax.org

FSC WWW site: <http://www.fscoax.org>

Dokument 1.2

PRINCIPI I KRITERIJI ZA NADZOR ŠUMA Revidirano u siječnju 1999

UVOD

Općenito je prihvaćeno da se bogatstvom šuma i pripadajućom zemljom treba upravljati na način da se poštuju sociološke, ekonomske, ekološke, kulturne i duhovne potrebe sadašnjih i budućih generacija. Štoviše, povećana društvena svijest o uništavanju i degradaciji šuma je dovela do toga da se potrošači žele osigurati da kupovinom drveta i drugih proizvoda šume neće doprinijeti tom uništavanju, već pomoći očuvanju šumskog bogatstva za budućnost. Odgovarajući na takve zahtjeve na tržištu je povećan broj programa za izdavanje certifikata za drvene proizvode.

Vijeće za nadzor šuma (The Forest Stewardship Council - FSC) je međunarodno tijelo koje pojedinim organizacijama daje dozvolu za izdavanje certifikata i time garantira za autentičnost njihovih nalaza. Postupak izdavanja certifikata uvijek počinje podnošenjem dobrovoljnog zahtjeva jednoj takvoj organizaciji. Zahtjev podnose vlasnici šume i uprava šuma. Cilj je programa FSC da se promovira **ekološki odgovorno, društveno korisno i ekonomski održivo gospodarstvo** u šumama u svijetu na način da se ustanovi općepoznati standard koji će se priznati i poštivati putem Principa odgovornog šumarstva.

Principi i Kriteriji Programa odgovornog šumarstva se odnose na sve šume tropskog, umjerenog i sjevernog pojasa kako je navedeno u Principu #9 i popratnom rječniku. Mnogi od tih principa P&C se odnose i na plantaže i na novo zasađene šume. Detaljniji standardi za takve i druge tipove vegetacija se mogu pripremiti na nacionalnim i lokalnim razinama. Principi P&C se moraju uvesti u sustave procjene i standarde svih organizacija koje traže dozvolu od FSC-a za obavljanje postupka izdavanja certifikata. Iako su principi P&C u osnovi pripremljeni za šume iz kojih se koriste drveni proizvodi, mogu se do određenog stupnja primjenjivati i u šumama u kojima se proizvode nedrvni proizvodi i druge usluge. P&C je kompletan paket koji se mora promatrati u cjelini, a redosljed principa ne određuje i njihovu važnost i prioritet. Ovaj je dokument potrebno koristiti zajedno sa Statutom FSC-a, Postupkom za akreditaciju i Vodičem za podnositelje zahtjeva za izdavanje certifikata.

Vijeće za nadzor šuma (FSC) i akreditirane organizacije za izdavanje certifikata neće inzistirati na perfekciji u poštivanju principa P&C. Međutim, veći propusti kod pojedinog Principa obično diskvalificiraju kandidata za izdavanje certifikata. Takvu odluku donosi svaki pojedini izdavač certifikata vodeći računa do koje je mjere princip zadovoljen te o važnosti i posljedicama propusta u poštivanju Principa. Dozvoljena je određena fleksibilnost kako bi se uvažile i lokalne prilike.

U svim procjenama kod postupka izdavanja certifikata mora se voditi računa o razmjeru i intenzitetu poduzetničkih aktivnosti koje se vrše u šumi, jedinstvenosti odnosno rijetkosti izvora koji se koriste i uzajamnoj ekološkoj osjetljivosti šume. Različitosti i teškoće kod interpretacije principa će se riješavati standardima na nacionalnoj i lokalnoj razini. Takve je standarde potrebno

razvijati u svakoj zemlji i regiji, i isti će se procijenjivati u svrhu izdavanja certifikata od strane izdavača certifikata i drugih zainteresiranih strana od slučaja do slučaja. Kada je to potrebno mogu se u toku obavljanja postupka procjene koristiti i FSC mehanizmi rješavanja nesuglasica. Više informacija o postupku izdavanja certifikata i procesu akreditacije može se naći u FSC Statutu, Postupku akreditacije i Vodiču za podnositelje zahtijeva za izdavanje certifikata.

Principe FSC P&C je potrebno koristiti poštujući i nacionalne i međunarodne zakone i pravila. Vijeće za nadzor šuma namjerava podržavati, a ne konkurirati drugim inicijativama koje podržavaju odgovorno upravljanje šumama širom svijeta

Vijeće za nadzor šuma će poduzimati obrazovne aktivnosti da bi se povećala društvena svijest o značenju slijedećeg:

- *poboljšanju gospodarenja šumama;
- *uključivanju ukupnih troškova gospodarenja i proizvodnje u cijeni šumskih proizvoda ;
- * promoviranju najvišeg i najboljeg načina korištenja šumskih bogatstava;
- *smanjivanju šteta i otpada i
- *izbjegavanju prekomjernog korištenja i prekomjerne sječe.

Vijeće za nadzor šuma (FSC) će također davati savjete donositeljima političkih odluka po ovim pitanjima, uključujući poboljšanje zakonodavstva i politike kod gospodarenja šumama.

PRINCIPE #1: UDOVOLJAVANJE ZAKONIMA I FSC PRINCIPIMA

Uprava šuma mora poštivati sve primjenljive zakone države u kojoj djeluje, kao i međunarodne ugovore i sporazume koje je država potpisala, kao i Principe i Kriterije FSC programa.

- 1.1 Uprava šuma mora poštivati sve nacionalne i lokalne zakone i administrativne zahtjeve.
- 1.2 Moraju se plaćati sve primjenljive i zakonski određene takse, najamnine, porezi i drugi troškovi.
- 1.3 U zemljama potpisnicama, moraju se poštivati sve odredbe obvezatnih međunarodnih sporazuma kao npr. CITES, ILO Konvencije, ITTA, i Konvencije o biološkoj raznolikosti.
- 1.4 Proturječja među zakonima, pravilima i FSC Principima i Kriterijima se procjenjuju u svrhu izdavanja certifikata od slučaja do slučaja od strane izdavača certifikata, i drugih zainteresiranih strana.
- 1.5 Područja gospodarenja šumom se trebaju zaštititi od nedozvoljene sječe, nastanjivanja i drugih neovlaštenih aktivnosti.
- 1.6 Članovi uprave šuma moraju pokazati dugoročnu privolu da primjenjuju Principe i Kriterije Programa odgovornog šumarstva. (FSC)

PRINCIP #2: PRAVA POSJEDOVANJA I KORIŠTENJA ZEMLJE TE ODGOVORNOSTI

Dugoročna prava posjedovanja i korištenja zemljišta i šumskih resursa se moraju jasno definirati, dokumentirati i zakonski odrediti.

- 2.1 Mora se predložiti jasan dokaz dugoročnog prava korištenja šume (npr. vlasništvo zemljišta, običajna prava, ugovori o najmu).
- 2.2 Lokalne zajednice koje imaju zakonska ili običajna prava posjedovanja ili korištenja

zemljišta trebaju zadržati kontrolu nad šumarskim aktivnostima do razine koja je potrebna da bi zaštitili svoja prava i resurse, osim ako svojim slobodnim i informiranim pristankom tu kontrolu ne povjere drugim agencijama.

- 2.3 Moraju se primijeniti odgovarajući mehanizmi u rješavanju sporova oko posjedničkih prava i korištenja zemljišta. Prilikom procjene kod certificiranja potrebno je eksplicitno razmotriti okolnosti i status bilo kojeg neriješenog spora. Postojanje sporova većih razmjera koji uključuju značajniji broj interesa će u pravilu diskvalificirati tu aktivnost od izdavanja certifikata.

PRINCIP #3: PRAVA DOMORODAČKOG STANOVNIŠTVA

Moraju se priznati i poštivati zakonska i običajna prava domorodačkog stanovništva da posjeduje, koristi i gospodari svojim zemljištem, teritorijem i resursima.

- 3.1 Domorodačko stanovništvo kontrolira gospodarenje šumama na svom zemljištu i teritoriju, osim ako svojim slobodnim i informiranim pristankom tu kontrolu ne povjere drugim agencijama.
- 3.2 Gospodarenje šumama neće ugrožavati ili umanjivati, direktno ili indirektno, resurse ili posjednička prava domorodačkog stanovništva.
- 3.3 U suradnji s domorodačkim stanovništvom potrebno je jasno odrediti mjesta od posebnog kulturnog, ekološkog, ekonomskog i vjerskog značenja, a upravitelji šuma ih moraju priznati i zaštititi.
- 3.4 Domorodačko stanovništvo treba dobiti naknadu za primjenu tradicionalnog znanja po pitanjima korištenja šumskih vrsta i sustava gospodarenja kod šumarskih aktivnosti. Takvu je naknadu potrebno i formalno dogovoriti po slobodnoj volji domorodačkog stanovništva prije početka šumarskih aktivnosti.

PRINCIP #4: ODNOSI SA ZAJEDNICOM I PRAVA RADNIKA

Aktivnosti gospodarenja šumama moraju dugoročno održavati ili unaprijeđivati društveno i ekonomsko blagostanje šumarskih radnika i lokalne zajednice.

- 4.1 Zajednici unutar ili u blizini područja gospodarenja šumama potrebno je dati mogućnosti zapošljavanja, obuke i drugih usluga.
- 4.2 Gospodarenje šumama treba poštivati sve primjenljive zakone i/ili propise koji se odnose na zdravlje i sigurnost zaposlenika i njihovih obitelji.
- 4.3 Jamče se prava radnika da se organiziraju i da dobrovoljno pregovaraju s poslodavcem kako je navedeno Konvencijama 87 i 98 Međunarodne organizacije rada (MOR).
- 4.4 Planiranje i aktivnosti gospodarenja moraju voditi računa o rezultatima procjene društvenog utjecaja. Potrebno je obavljati konzultacije s ljudima i skupinama na koje aktivnosti gospodarenja direktno utječu.
- 4.5 Potrebno je odrediti odgovarajuće mehanizme kod rješavanja pritužbi i utvrđivanja pravične naknade u slučajevima gubitka ili štete na zakonskim ili običajnim pravima, imovini, resursima i sredstvima za život lokalnog stanovništva. Potrebno je poduzeti mjere kako bi se izbjegli takvi gubici i štete.

PRINCIP # 5: KORISTI OD ŠUME

Aktivnosti gospodarenja šumom moraju poticati efikasno korištenje mnogobrojnih proizvoda i

usluga šume kako bi se osigurala ekonomska održivost i široki spektar ekoloških i društvenih koristi.

- 5.1 Gospodarenje šumom treba težiti ka ekonomskoj održivosti istovremeno vodeći računa o ekološkim, društvenim i operativnim troškovima proizvodnje i osiguravajući potrebne investicije za očuvanje ekološke produktivnosti šume.
- 5.2 Gospodarenje šumom i aktivnosti plasmana moraju poticati optimalno korištenje i lokalnu preradu raznovrsnih proizvoda šume.
- 5.3 Gospodarenjem šumom potrebno je minimizirati otpad povezan sa sječom i preradom na licu mjesta i izbjeći štetu na drugim resursima u šumi.
- 5.4 Gospodarenje šumom trebalo bi težiti ka jačanju i diverzifikaciji lokalne privrede izbjegavajući ovisnost o samo jednom proizvodu šume.
- 5.5 Aktivnostima gospodarenja šumom moraju se prepoznati, održati i gdje je moguće poboljšati vrijednosti šumarskih usluga i resursa kao npr. razvođa i ribolova.
- 5.6 Korištenje proizvoda šume ne smije premašiti razinu koja je trajno održiva.

PRINCIP #6: UTJECAJ NA OKOLIŠ

Gospodarenje šumama mora očuvati biološku raznolikost i s njom povezane vrijednosti, vodne resurse, tla, jedinstvene i osjetljive ekosustave i krajolike, te time održati ekološke funkcije i integritet šume.

- 6.1 Potrebno je obaviti procjenu utjecaja na okoliš u skladu s intenzitetom gospodarenja šumama i jedinstvenošću resursa na koje se utječe te je na adekvatan način uključiti u sustav gospodarenja. Procjena mora uključiti važnost krajolika i utjecaj objekata za neposrednu preradu. Utjecaje na okoliš potrebno je procijeniti prije početka aktivnosti kojima se remeti stanište.
- 6.2 Potrebno je zaštititi rijetke i ugrožene vrste i njihova staništa (npr. područja hranjenja, gnježdenja). Potrebno je ustanoviti rezervate za očuvanje i zaštitu koji odgovaraju opsegu i intenzitetu gospodarenja šumama i jedinstvenosti resursa na koje se utječe. Potrebno je kontrolirati nedozvoljeni lov, ribolov, postavljanje zamki i sakupljanje.
- 6.3 Ekološke funkcije i vrijednosti moraju ostati netaknute, poboljšane ili vraćene u prijašnje stanje, uključujući:
 - a) Obnovu i sukcesiju šume.
 - b) Genetsku raznolikost, raznolikost vrsta i ekosustava.
 - c) Prirodne cikluse koji utječu na produktivnost šumskog ekosustava.
- 6.4 Moraju se zaštititi reprezentativni uzorci postojećih ekosustava unutar krajolika u svom prirodnom obliku i moraju se označiti na kartama ovisno o opsegu i intenzitetu aktivnosti i jedinstvenosti resursa na koje se utječe.
- 6.5 Moraju se pripremiti i primjenjivati pisane smjernice za kontrolu erozije, minimiziranje šteta tokom iskorištavanja, izgradnju prometnica i sve druge mehaničke poremećaje; i zaštitu vodnih resursa.
- 6.6 Sustavi gospodarenja moraju promovirati razvoj i primjenu ekološki prihvatljivih nekemijskih metoda za borbu protiv štetnika i težiti izbjegavanju korištenja kemijskih pesticida. Zabranjuje se korištenje tipova 1A i 1B Svjetske zdravstvene organizacije i kloriranih ugljikovodičnih pesticida, pesticida koji su postojani, otrovni i čiji derivati nakon

predviđenog roka ostaju biološki aktivni i mogu se akumulirati u hranidbenom lancu, kao i svih pesticida koji su zabranjeni međunarodnim sporazumima. Ukoliko se kemijska sredstva koriste potrebno je osigurati odgovarajuću opremu i obuku kako bi rizik na zdravlje i okoliš bio minimalan.

- 6.7 Kemijska sredstva, kontejneri, tekući i čvrsti neorganski otpad, uključujući gorivo i ulje uklanjaju se na ekološki prihvatljiv način na za to odgovarajućim odlagalištima.
- 6.8 Potrebno je bilježiti, minimizirati, nadzirati i striktno kontrolirati korištenje bioloških kontrolnih sredstava u skladu s nacionalnim zakonima i međunarodno prihvatljivim znanstvenim protokolima. Zabranjuje se korištenje genetski modificiranih organizama.
- 6.9 Pažljivo se kontrolira i aktivno prati korištenje egzota kako bi se izbjegao štetan utjecaj na okoliš.
- 6.10 Neće se obavljati konverzija šuma u plantaže ili njihovo korištenje za ne-šumske namjene osim u slučajevima gdje prenamjena:
 - a) obuhvaća vrlo ograničeni dio gospodarske jedinice;
 - b) se ne obavlja na površinama šuma s visokom vrijednošću očuvanja;
 - c) daje jasne, znatne, dodatne i zajamčene dobiti za očuvanje unutar gospodarske jedinice.

PRINCIP #7: PLAN GOSPODARENJA

Mora se izraditi, koristiti i obavljati plan gospodarenja koji odgovara opsegu i intenzitetu aktivnosti. Jasno treba naznačiti dugoročne ciljeve gospodarenja i sredstva za njihovo postizanje.

- 7.1 Plan gospodarenja i pomoćni dokumenti moraju sadržavati:
 - a) Ciljeve gospodarenja.
 - b) Opis šumskih resursa kojima se gospodari, ekološka ograničenja, korištenje zemljišta i stanje vlasništva, društveno-ekonomske uvjete i profil susjednih područja
 - c) Opis šumskouzgojnih sustava koji se zasnivaju na ekologiji dotične šume i informacije prikupljene u inventarizaciji resursa.
 - d) Obrazloženje godišnjeg etata i odabira vrsta.
 - e) Odredbe za praćenje rasta i razvoja šume.
 - f) Mjere zaštite okoliša zasnovane na ekološkim procjenama
 - g) Planove za identifikaciju i zaštitu rijetkih i ugroženih vrsta,
 - h) Šumske karte koje opisuju osnove šumskih resursa uključujući zaštićena područja, planirane aktivnosti gospodarenja i stanje vlasništva zemljišta.
 - i) Opis i obrazloženje za korištenje određenih tehnika i opreme u iskorištavanju šuma.
- 7.2 Plan gospodarenja se periodički revidira kako bi se u njega uključili rezultati nadzora i nove znanstvene i tehničke spoznaje, te kako bi se uskladio s promjenjivim ekološkim, društvenim i ekonomskim prilikama.
- 7.3 Potrebno je osigurati adekvatnu obuku i nadgledanje šumskim radnicima radi pravilnog provođenja plana gospodarenja.
- 7.5 Poštujući povjerljivost informacija, upravitelji šuma moraju dati javnosti na uvid sažetak osnovnih elemenata plana gospodarenja, uključujući one navedene u kriteriju 7.1.

PRINCIP #8: NADZOR I PROCJENA

Potrebno je obavljati nadzor koji odgovara opsegu i intenzitetu gospodarenja šumom radi procjene stanja šume, prinosa šumskih proizvoda, nadzornog lanca, gospodarskih aktivnosti i njihovog društvenog i ekološkog utjecaja.

- 8.1 Učestalost i intenzitet nadzora treba biti određen intenzitetom gospo-darskih aktivnosti u šumi, kao i složenosti i osjetljivošću okoliša na koji se utječe. Postupci nadzora trebaju biti dosljedni i moraju se ponavljati tokom vremena kako bi se mogli usporediti rezultati i procijeniti promjene.
- 8.2 Gospodarenje šumom treba uključivati i istraživanje i sakupljanje podataka potrebnih za nadzor, i to minimalno sljedećih pokazatelja:
 - a) Prinose svih šumskih proizvoda koji se iskorištavaju.
 - b) Stope prirasta, obnova i stanje šume,
 - c) Sastav i uočene promjene na flori i fauni,
 - d) Ekološki i društveni utjecaj iskorištavanja i drugih aktivnosti,
 - e) Troškove, produktivnost i učin-kovitost gospodarenja šumama.
- 8.3 Upravitelj šuma mora osigurati potrebnu dokumentaciju kako bi se nadzornim i certifikatorskim organizacijama omogućilo utvrđivanje porijekla svakog šumskog proizvoda u procesu koji se naziva "nadzorni lanac".
- 8.4 Rezultati nadzora se moraju uključiti u provođenje i reviziju plana gospodarenja.
- 8.5 Poštivajući povjerljivost informacija, uprava šuma mora dati javnosti na uvid sažetak rezultata nadzora, uključujući one navedene u kriteriju 8.2.

PRINCIP 9: ODRŽAVANJE ŠUMA S VISOKOM VRIJEDNOŠĆU OČUVANJA

Gospodarske aktivnosti u šumama s visokom vrijednošću očuvanja moraju održavati i poboljšati karakteristike koje definiraju takve šume. Odluke u svezi šuma s visokom vrijednošću očuvanja moraju se uvijek donositi s dozom opreza.

- 9.1 *Potrebno je napraviti procjenu kojom se ustanovljuje postojanje karakteristika znakovitih za šuma s visokom vrijednošću očuvanja ovisno o opsegu i intenzitetu gospodarenja šuma.*
- 9.2 Konzultativni dio procesa certifikacije mora dati naglasak na prepoznate karakteristike očuvanja te na opcije za njihovo održavanje.
- 9.3 Plan gospodarenja treba uključivati i provoditi posebne mjere kojima se osigurava održavanje i/ili poboljšavanje karakteristika očuvanja rukovodeći se uvijek principom opreza. Takve mjere se trebaju navesti i u sažetku koji se daje na uvid javnosti.
- 9.4 Potrebno je obaviti godišnji nadzor kako bi se procijenila djelotvornost mjera koje se koriste radi očuvanja i poboljšanja karakteristika očuvanja.

PRINCIP # 10: PLANTAŽE

Plantaže treba planirati i njima upravljati u skladu s Principima i Kriterijima 1 - 9, i Principom 10 i njegovim kriterijem. Budući da plantaže mogu dati niz društvenih i ekonomskih koristi i mogu doprinijeti u zadovoljavanju svjetskih potreba za šumarskim proizvodima, trebaju se koristiti za dopunu gospodarenja, smanjivanje pritiska i promoviranje obnavljanja i zaštite prirodnih šuma.

- 10.1 U planu gospodarenja moraju se jasno navesti ciljevi upravljanja plantažama uključujući zaštitu i obnovu prirodnih šuma, te se mora jasno prikazati primjena toga plana.

- 10.2 Dizajnom i smještajem plantaža treba se poticati zaštita i obnova prirodnih šuma, a ne povećati pritisak na prirodne šume. Kod smještaja plantaža potrebno je primjenjivati koridore za divljač, zone protoka voda, te mozaik staništa različite starosti i rotacijske periode koji odgovaraju razini aktivnosti. Razina i smještaj pojedinih blokova plantaža trebaju biti u skladu sa izgledom staništa u prirodnom krajoliku.
- 10.3 Treba davati prednost raznovrsnosti u sastavu kako bi se pojačala ekonomska, ekološka i društvena stabilnost. Takva raznolikost uključuje veličinu i prostornu distribuciju jedinica gospodarenja, broj i genetski sastav vrsta, starosne razrede i strukture.
- 10.4 Odabir vrsta se vrši na bazi opće prikladnosti za pojedini položaj i mora odgovarati ciljevima upravljanja. Kako bi se pojačala zaštita biološke raznolikosti, kod utemeljenja plantaža i obnove degradiranih ekosustava potrebno je dati prednost autohtonim, pred stranim vrstama. Strane vrste koje se koriste samo onda kada daju bolje prinose od autohtonih vrsta, potrebno je pažljivo kontrolirati kako bi se otkrio neobičan mortalitet, bolesti i navale insekata i suprotni ekološki učinci.
- 10.5 Sklad sveobuhvatnog područja gospodarenja šumom koji odgovara razini plantaža i koji je utvrđen regionalnim standardima treba voditi do obnavljanja prirodnog šumskog pokrivača.
- 10.6 Potrebno je poduzimati mjere kako bi se očuvao i poboljšao sastav tla, plodnost, i biološka aktivnost. Tehnike i količina sječe, konstrukcija i održavanje cesta i puteva i odabir vrsta ne smiju dovesti do dugoročne erozije tla ili suprotnih učinaka na kvalitet vode, te količinu značajnije promjene u sustavima i putevima odvodnjavanja.
- 10.7 Potrebno je poduzimati mjere kako bi se spriječile i svele na najmanju mjeru navale insekata, bolesti, vatra i razvoj invazivnih biljnih vrsta.
- 10.8 Jedan od osnovnih elemenata plana upravljanja je i plan cjelovite borbe protiv nametnika koji se više bazira na prevenciji i biološkim kontrolnim metodama, a manje na kemijskim pesticidima i gnojivima. Uprava plantaža treba poduzeti sve napore kako bi se odustalo od korištenja i pripremanja kemijskih pesticida i gnojiva. Korištenje kemikalija je također regulirano Kriterijima 6.6 i 6.7.
- 10.9 Nadzor plantaža koji odgovara razini i raznolikosti aktivnosti uključuje i redovite procjene potencijalnih ekoloških i društvenih učinaka na i oko mjesta djelovanja (npr. Prirodna regeneracija, utjecaji na izvore vode i plodnost tla, utjecaji na društvenu dobrobit), kao dodatak elementima koji su navedeni u Principima 8, 6 i 4. Ne smije se u većoj mjeri primjenjivati niti jedna vrsta dok lokalni pokusi i/ili iskustvo ne pokažu da ekološki odgovaraju određenom položaju, te da nisu invazivne i nemaju značajniji negativan ekološki učinak na druge ekosustave. Posebnu pažnju treba posvetiti društvenim pitanjima dobivanja zemlje za plantaže, naročito zaštiti lokalnih prava vlasništva, korištenja i pristupa.
- 10.9 Plantaže koje su utemeljene pretvaranjem područja prirodnih šuma poslije studenog 1994. godine nisu obično kvalificirane za dobivanje certifikata. Izdavanje certifikata se može dozvoliti u okolnostima kada se tijelu za izdavanje certifikate podnese dovoljno dokaza da uprava/vlasnik nije direktno ili indirektno odgovorna za takvu prenamjenu.

Principi 1-9 su odobreni od strane Članova Osnivača FSC i Uprave direktora u rujnu 1994 godine. Princip 10 je odobren od strane članova FSC i Uprave direktora u veljači 1996. godine. Revizija Principa 9 i dopuna kriterija 6.10 i 10.9 su odobreni od strane Članova FSC i Uprave Direktora u siječnju 1999. Godine.

RJEČNIK

Riječi u ovom dokumentu su korištene prema definicijama u rječnicima standardnog engleskog jezika. Točno značenje i interpretacija pojedinih fraza u pojedinim područjima (kao što su lokalne zajednice) se određuje u kontekstu od strane uprave šuma i izdavača certifikata. U ovom dokumentu dolje navedene riječi trebaju se shvatiti kao:

Biološka raznolikost: Varijabilnost među svim živim organizmima uključujući između ostalog kopnene, morske i druge vodene ekosustave i ekološke komplekse u njihovu sastavu; to podrazumijeva raznolikost među različitim vrstama, unutar vrsta i ekosustava. (vidi Konvenciju o biološkoj raznolikosti, 1992)

Vrijednosti biološke raznolikosti: Stvarne ekološke, genetske, društvene, ekonomske, znanstvene, obrazovne, kulturne, rekreacijske i estetske vrijednosti biološke raznolikosti i njenih komponenata. (vidi Konvenciju o biološkoj raznolikosti, 1992)

Biološki kontrolni agensi: Živi organizmi koji se koriste za eliminaciju ili reguliranje populacije drugih živih organizama.

Proizvodni lanac: Lanac distribucije proizvoda od izvora u šumi do krajnjeg korisnika.

Kemijska sredstva: Niz gnojiva, insekticida, fungicida i hormona koji se koriste pri gospodarenju šumom.

Kriterij: Sredstvo prosuđivanja da li se ili ne poštuje princip.

Običajna prava: Prava koja proizlaze iz dugog slijeda učestalih i običajnih aktivnosti koje se neprestano ponavljaju, i koje su takvim ponavljanjem i neprekinutim pristankom poprimili snagu zakona unutar određene geografske i sociološke jedinice.

Ekosustav: Zajednica svih biljaka i životinja i njihovo fizičko okruženje koje zajedno funkcioniraju kao nezavisna jedinica.

Ugrožene vrste: Sve vrste koje su u opasnosti od istrebljenja u cjelosti ili u značajnijem svome dijelu.

Strane vrste: Umetnute vrste koje nisu prirodne ili udomaćene na navedenom području.

Integritet šume: Sastav, dinamika, funkcije i strukturna obilježja prirodne šume.

Uprava šuma/upravitelj Ljudi koji su odgovorni za operativno rukovođenje šumskim resursima i poduzećem, kao i sustavom i strukturom gospodarenja te planiranjem i neposrednim aktivnostima..

Genetski modificirani organizmi: Biološki organizmi stvoreni različitim sredstvima putem genetskih strukturnih promjena.

Autohtona zemlja i područje. Cjelokupni okoliš zemlje, zraka, vode, mora, flore i faune i drugih izvora koje autohtono stanovništvo tradicionalno posjeduje ili na drugi način koristi (prema Deklaraciji o pravima autohtonog stanovništva: IV dio)

Autohtono stanovništvo: "Živuci potomci ljudi koji su potpuno ili djelomično obitavali na područjima u vrijeme kada su ljudi iz drugih kultura i drugog etničkog porijekla počeli dolaziti iz drugih dijelova svijeta i pokoravali ih ratovima i naseljavanjem, te drugim sredstvima, dajući im nedominantni i kolonijalni status; koji danas žive više u skladu sa svojim posebnim društvenim, ekonomskim i kulturnim običajima i tradicijom nego institucijama i strukturom uređenja zemlje čiji su sada dio, a koja uglavnom ima nacionalna, društvena i kulturna obilježja dominirajućeg dijela populacije." (Radna definicija prihvaćena od radne skupine UN o autohtonom stanovništvu) .

Visokovrijedne zaštićene šume:

Visokovrijedne zaštićene šume su one koje imaju jedno ili više od slijedećih obilježja:

- a) područja šuma koje globalno, regionalno ili nacionalno sadrže značajne:
 - Koncentracije bioraznolikih vrijednosti (npr. Endemi, ugrožene vrste,); i/ili
 - Šume velike estetske vrijednosti za krajolik unutar jedinice uprave, gdje održive populacije većine, ako ne svih prirodno postojećih vrsta rastu u prirodnim oblicima distribucije i brojnosti.
- b) Područja šuma koja se nalaze u ili sadrže rijetke i ugrožene ekosustave,
- c) Područja šuma koja obavljaju osnovne prirodne zadaće u kritičnim situacijama (npr. Zaštita razvođa, kontrola erozije)
- d) Područja šuma koja su fundamentalna za zadovoljavanje osnovnih potreba lokalnog stanovništva (npr. Opstanak, zdravlje) i/ili koja su bitna za kulturni i tradicijski identitet lokalne zajednice (područja od kulturnog, ekološkog, ekonomskog, vjerskog značenja koja su utvrđena u suradnji s lokalnom zajednicom).

Krajolik: Zemljopisni mozaik sastavljen od interaktivnih ekosustava nastao uzajamnim djelovanjem geoloških, topografskih, klimatskih, bioloških i ljudskih čimbenika.

Lokalni zakoni: Uključuje sve zakonske norme organa države čija je nadležnost na podnacionalnoj razini kao npr. norme okruga, općine i običajne norme.

Trajnost (održivost): Vremenski rokovi koje prihvaćaju vlasnici i uprava šuma, a navedeni su u planu gospodarenja, utvrđeni količinom sječe i obavezom da se trajno održi šumski pokrivač. Dužina vremena može varirati ovisno o kontekstu i ekološkim uvjetima i mora voditi računa o vremenu koje je potrebno da dani ekosustav obnovi svoju prirodnu strukturu i sastav nakon sječe ili da se stvore zreli osnovni uvijeti.

Domaće vrste: Vrste koje se same prirodno pojavljuju na određenom području.

Prirodni ciklus: Kolanje hranjivih tvari i minerala kao rezultat interakcije tla, vode, biljaka, životinja u šumi koje utječe na ekološku produktivnost određenohg područja.

Prirodne šume: Područja šuma u kojima su prisutne brojne važne karakteristike i ključni elementi domaćih ekosustava kao kompleksnost, struktura i raznolikost, kako je definirano od strane FSC odobrenim nacionalnim i regionalnim standardima za gospodarenje šumama.

Nedrvni šumski proizvodi: Svi šumski proizvodi osim drveta uključujući druge materijale dobivene od drveća kao što su smola i lišće, kao i svi drugi biljni i životinjski proizvodi.

Drugi tipovi šuma: Područja šuma koja ne odgovaraju kriterijima koji definiraju prirodne šume i plantaže i koja su bolje i detaljnije definirana nacionalnim i regionalnim standardima za nadzor šume koje je odobrio FSC.

Plantaže - uzgoj drveća: Područja kojima nedostaje većina ključnih elemenata i karakteristika prirodnih ekosustava kako je definirano regionalnim i nacionalnim standardima za nadzor šume koje je odobrio FSC, a nastaju kao rezultat ljudskih aktivnosti sadnje, sijanja ili intenzivnih silvikulturnih postupaka.

Princip: Bitno pravilo ili elemenat; u slučaju FSC za nadzor šuma.

Silvikultura: Način proizvodnje i njege šume podešavanjem osnova, sastava i rasta kako bi se najbolje ostvarili ciljevi vlasnika. To može, ali i ne mora uključivati proizvodnju drveta.

Sukcesija: Progressivne promjene u sastavu i strukturi šumske zajednice uzrokovane prirodnim

procesima (ne od strane čovjeka) tokom vremena

Pravo držanja posjeda: Društveno definirani ugovori koje imaju pojedinci ili grupe koji su priznati zakonskim odredbama ili običajnom praksom, a koji se odnose na prava i obaveze vlasništva, držanja i/ili pristupa određenoj zemljišnoj jedinici ili na njoj odgovarajućim resursima (kao na primjer pojedinačna stabla, vrste biljaka, voda, minerali itd.).

Ugrožene vrste: Bilo koja vrsta koja može biti ugrožena u bliskoj budućnosti u cjelosti ili u značajnijem dijelu svoga sastava.

Pravo korištenja: Prava korištenja šumskih resursa koji mogu biti određeni lokalnim običajima, međusobnim dogovorima, ili propisani od strane drugih koji imaju pravo pristupa. Ta prava mogu ograničavati korištenje pojedinih resursa do određenih granica potrošnje, kao i određene tehnike sječe.